

кои то купилъ отъ ученикъ тѣ, обаче лѣниви ка-
аугери. А пакъ колко то нѣколко родолюбцы Бол-
гаре, послѣ взятіе то, скрыли были, един провле-
ти неницы, врахмени, разжегатели, ради завистъ,
изгориха ги. . . . Узы!

, Обаче, сладки мои пріатели! пакъ Боже-
ственна та промышль, послѣ пять комай вѣкове въ
глубоко то помраченіе, по нѣкое си мѣсто ся из-
опаяиха за народно доказателство, и за языка, спи-
сательства списана по предн взятіе то, и абіе по-
слѣ него, и така чрезъ тія мало по мало Болгаре
те ся собудиха отъ Антаргитескаго сна, начали
са сега, както и вы, да издирувать стародревны
те останки, да ги пазять да ги преговарять, и на
свѣтъ да издавать староболгарско то княжество,
сравняющій древній говоримый языкъ съ старый.
Зато и вы непрестанно ся стараете, и мразите Ю-
тописно то правописаніе, понеже е измысленно за
народно поруганіе, обаче баба туй знае, туй бае,
споредъ народна та пословица. Въсто да обна-
родувать нѣкое старо нѣщо, или ново изобретеніе
за ваше то просвѣщеніе, вы тикатъ въ плачевна
долнина. Ако Драгій мой! е това издадено отъ
Сантскритскій языкъ, то не ми е познато. Бѣдна
Болгарія! Какви мукн си дочекала да теглишь
отъ твои те чада! понеже съ това златоболгар-
ско правописаніе, и стари те баби ще быдять спи-
сатели, ето управа, сега сме стигнали на верх-
ній степенъ, така чада! самъ послушалъ да го.